

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under 27. Januar 1933 har Formanden for Forligsinstitutionen meddelt Regeringen, at han ikke har fundet Grundlag for at mægle i den opstaaede Arbejdskonflikt, og den meget omfattende Arbejdsstandsning, som er indvarslet til 1. Februar, vil herefter ikke kunne afvendes med de til Raadighed staaende Midler.

Under den herskende overordentlig store Arbejdsløshed vil Iværksættelsen af en saadan Arbejdsstandsning, under hvilken ikke blot direkte Deltagere i Konflikten, men ogsaa en stor Del af dem, der forinden Arbejdsstandsningen var arbejdsløse, vil være uden Adgang til Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne eller til Krisehjælp fra det offentlige i Henhold til Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932, stille Samfundet i en Situation, der i sig selv maa betegnes som meget alvorlig.

Hertil kommer imidlertid, at Arbejdsstandsningen er berammet til at træde i Kraft paa et Tidspunkt, da der mellem Rigsdagens forskellige politiske Partier og mellem de respektive Erhvervsorganisationer føres Forhandlinger af den største Vigtighed om Foranstaltninger til Mildnelse af den herskende Krise, samtidig med at der føres Forhandlinger med Udlandet om meget betydelige handelspolitiske Spørgsmaal.

Den Lammelse af Produktionen, som vil være en Følge af Arbejdsstandsningen, vil i høj Grad vanskeliggøre disse Forhandlinger og vil desuden ganske kuldkaste de Bestræbelser, der fra det offentlige Side, fra Arbejdsløshedsraadet og fra interesseret privat Side udfoldes for at nedbringe Arbejdsløsheden. Et Forhold, der i denne Forbindelse vil have nogen Vægt, er, at der forestaar en økonomiske Verdenskonference, der paa international Basis vil behandle Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning.

De nævnte Forhold medfører en saadan Usikkerhed paa det økonomiske Omraade, at der heller ikke for Tiden haves noget sikkert Beregningsgrundlag for Fastlæg-

gelse af Lønninger ud i Fremtiden, og Arbejdsstandsningen vil i alle Henseender være skæbnesvanger for det danske Samfund. Man fremsætter derfor nærværende Lovforslag om Forlængelse til 1. Februar 1934 af de inden dette Tidspunkt udløbende Overenskomster og om Forbud imod Iværksættelse af Lockout eller Strejke i samme Tidsrum.

Naar man har foreslaaet, at Overenskomsterne forlænges til 1. Februar 1934, skyldes dette Ønsket om i den nærmeste Tid at skaffe Arbejdsro for de foran nævnte Forhandlinger og for Gennemførelsen af de fremsatte Forslag til Arbejdsløshedens Nedbringelse, saaledes at betydelige Arbejder kan iværksættes og tilendebringes, forinden Tiden for nye Forhandlinger er inde.

Sluttelig bemærkes, at der som bekendt i Henhold til Forligsmandens Mæglingforslag af 10. Februar 1932 blev nedsat et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de 2 Hovedorganisationer under Forsæde af Forligsinstitutionens Formand, hvis Opgave det var — foruden at foretage en Undersøgelse af Lønforholdene her og i Udlandet — at tilvejebringe Muligheder for Indførelse af faste Forhandlingsregler (bl. a. Spørgsmaalet om Frister, Afstemningsmaader etc.) samt endvidere tilvejebringe Overenskomst-Kodifikationer, saaledes at der kunde opnaas færre og mere omfattende Overenskomster. Da Forhandlingerne i dette Udvalg ikke førte til noget Resultat, og da Regeringen maa anse det for paakrævet, at der søges tilvejebragt en Ordning af de Forhold, med hvilke Udvalget har beskæftiget sig, foreslaar man i § 3, at der under Statsministerens Ledelse nedsættes et Udvalg, bestaaende af Socialministeren, Formanden for den faste Voldgiftsret, Repræsentanter for Rigsdagen, for Arbejdsgivere og Arbejdere samt Forligsinstitutionen med den Opgave at udarbejde Forslag til Forelæggelse for Rigsdagen om Regler paa de derhenhørende Omraader.